

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 5. 2008, č. j. 4 Cad 12/2008 - 24,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2008, č. j. 2008/7224 - 212, kterým podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), bylo potvrzeno usnesení Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru sociálních věcí, ze dne 15. 1. 2008, č. j. KUOK 4387/2008, kterým bylo zastaveno řízení ve věci žádosti žalobce ze dne 4. 1. 2008 o obnovu řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru sociálních věcí, ze dne 28. 12. 2007, č. j. KUOK 124808/2007, a odvolání bylo zamítnuto.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2008, č. j. 4 Cad 12/2008 - 13, byl zamítnut návrh žalobce na předběžné opatření. Proti tomuto usnesení žalobce podal kasační stížnost a současně požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Městský soud v Praze usnesením ze dne 16. 5. 2008, č. j. 4 Cad 12/2008 - 24, žádost žalobce o ustanovení zástupce zamítl. V odůvodnění svého usnesení městský soud po citaci

ustanovení § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), uvedl, že návrh na ustanovení zástupce byl zamítnut z důvodu zjevné neúspěšnosti kasační stížnosti, neboť kasační stížnost proti shora citovanému usnesení je nepřipustná podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.

Proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 5. 2008, č. j. 4 Cad 12/2008 - 24, podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost podle § 103 odst. 1 písm. a), b), c), d) s. ř. s. a domáhá se jeho zrušení. V kasační stížnosti uvádí, že ho zastupuje JUDr. Vít Vohánka a zároveň přiložil některá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, na něž se odvolává.

Žalovaný se k obsahu kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud napadené usnesení městského soudu přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2, 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Jak vyplývá z citovaného ustanovení zákona, musejí být splněny obě podmínky a nesplnění jedné z nich vede k zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce. Městský soud v Praze v souzené věci zkoumal pouze podmínku druhou, a to zda ustanovení zástupce stěžovateli je třeba k ochraně jeho práv a dospěl k závěru, že z důvodu zjevné neúspěšnosti kasační stížnosti pro nepřipustnost podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. není třeba k ochraně práv stěžovatele ustanovit mu k jeho žádosti advokáta, a proto návrh zamítl. Otázka, zda je třeba k ochraně jeho zájmů stěžovateli ustanovit advokáta, závisí na posouzení stupně závažnosti konkrétní věci dané právní úpravou reglementující oblast dotčenou uplatněným nárokem, v závislosti na dalších okolnostech. Jednou z těchto okolností může být i posouzení toho, zda má kasační stížnost vůbec teoretickou šanci na úspěch, případně zda by odbornost advokáta mohla ovlivnit její konečné posouzení.

Důvody nepřipustnosti kasační stížnosti jsou upraveny v ustanovení § 104 s. ř. s. Podle odst. 3 písm. c) tohoto ustanovení je nepřipustná kasační stížnost proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím, které slouží k zatímní (tj. přechodné) úpravě poměrů účastníků (§ 38 odst. 1 s. ř. s.), a to do doby, než se změní poměry nebo než bude pravomocně rozhodnuto o věci samé. Předběžné opatření zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným (§ 38 odst. 4 s. ř. s.).

Rozhodnutí o předběžném opatření je tedy rozhodnutím dočasným, neboť předběžné opatření má pouze omezené trvání: není-li zrušeno soudem, zaniká z moci zákona. Dočasnou povahu má i rozhodnutí, jímž byl - jako v případě stěžovatele - návrh na vydání předběžného opatření zamítnut. Zamítavé rozhodnutí totiž nijak nepředjímá

postup soudu při rozhodování o věci samé; Městský soud v Praze bude pokračovat v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu.

Vzhledem k výše uvedenému není proto třeba stěžovateli ustanovit zástupce pro řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí, jímž byl zamítnut návrh na předběžné opatření, který by na tomto faktu nemohl nic změnit a v daném soudním řízení by následné odmítnutí kasační stížnosti pro nepřípustnost nemohl zvrátit. Ustanovení zástupce stěžovateli tedy není potřeba k ochraně jeho práv (§ 35 odst. 7 s. ř. s.).

Z uvedených důvodů lze usnesení městského soudu, jímž byla žádost o ustanovení zástupce zamítnuta, považovat za správné. Kasační stížnost byla proto Nejvyšším správním soudem zamítnuta jako nedůvodná ve smyslu § 110 odst. 1 s. ř. s.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému podle obsahu spisu žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. května 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu